

Geluk. Een onderwerp dat al heel vaak gebruikt is voor vele columns, boeken en gesprekken. Met mijn weinige levenservaring kan ik er ook niet veel over zeggen. Maar tot op heden is er nog niemand geweest die de ware definitie van geluk voor iedereen weet. Logisch, dat is voor iedereen verschillend. Tenminste, denk ik. Want bedenk eens iets waar iedereen gelukkig van wordt. Een puppy? Niet alle mensen, sommigen zijn er allergisch voor. Kortom; het is iets waar iedereen naar op zoek is, het voor even of langere tijd vindt, weer kwijtraakt en er weer naar op zoek gaat. Iets ongrijpbaars, het is ontastbaar maar het is er wel. Sommigen hebben het gevonden en raken het niet meer kwijt. Maar waarom? Ik weet het, 't is een vraag die in bijna al mijn columns naar voren komt, maar waarom is iedereen zo op zoek naar geluk en waarom raakt het grootste gedeelte het op een gegeven moment weer kwijt? Het zijn vragen waar ik waarschijnlijk nooit een antwoord op zal krijgen. Maar totdat ik een goede verklaring heb gevonden, zal ik het me blijven afvragen. Voor mij is de betekenis van geluk zoals ik alles nu heb. 'k Ben een album aan het opnemen waarvan binnenkort de presentatie en verkoop is, ik kan elke dag doen waar ik zo van hou; drummen, ik heb een ongelooflijk lieve vriendin, kortom; ik ben gelukkig. Maar ook dat zal overgaan en dan ga ik ook weer op zoek naar het geluk. En dan komt die vraag weer naar voren; waarom? Als je erover nadenkt, klopt het wel. Je komt met niks, geen kleding, geen geld, geen geluk, niks. En je gaat weer op dezelfde manier. Want aan je vriendin heb je niks als je dood bent. Aan je geld en spullen net zo min. Dan zou je je kunnen afvragen; waarom zoeken we er dan nog naar, als het geen zin heeft? Daar heb ik wél een antwoord op. Omdat we van de 70-80 jaar die we hier doorbrengen toch nog wat goeds moeten maken.